

Neki bevált!

„Az orvoslás olyan művészet, ahol a test-lélek-szellem csak együtt lehet...”

Interjú Hegyi Gabriella professzor asszonnyal

A Pécsi Tudományegyetem tanszékvezetőjével számos olyan orvos találkozott már, aki hazánkban homeopátiás kezelést végez. Nála vizsgáznak ugyanis a módszerrel gyógyítani akaró doktornők és doktorok. Rengeteget tett és tesz a szelíd gyógymód elismertetéséért éppúgy, mint más, nem hagyományos gyógymód magas minőségén tartásáért. Beszélgetésünkben nem is említi, kifelé menet véletlenül szúrok ki valamit a falon: egy gyönyörű, kódexekbe illő, bekeretezett, diplomaszerű képet, latin szöveggel. Pápai áldás. XVI. Benedek személyes elismerése jelül küldte. Ilyen Magyarországon talán senki másnak nincs. Hegyi Gabriella titkos felterjesztéssel kapta ezt, mint mondja, ő maga pontosan nem is tudja, miért, talán a beteg gyermekeknek nyújtott segítségéért. Pedig az erről szerényen hallgató professzor asszony határozott, hihetetlenül összeszedett, széles látókörű és elképesztően energikus személyiség. Lapunknak ott-honában adott interjút, amit csak nagy szigorúság mellett tudtunk

lebonyolítani: ki kellett zárunk a szobából az eljárás miatt joggal méltatlankodó két tündéri kutyust.

Summa cum laude végzett a Ssemelweis Orvostudományi Egyetemen 1977-ben. Előtte okleveles szülésznői képesítést szerzett.

Belgyógyász, foglalkozás-egészségügyi szakorvos. Titulusait felsorolni szinte lehetetlen. A Pécsi Tudományegyetem Egészségtudományi Karán a Dietetikai és Komplementer Medicina Tanszék vezetője, kutatóprofesszor, egyetemi oktató. A Konfuciusz Intézet stratégiai és fejlesztési vezetője, a Yamamoto Intézet megalapítója, szakmai vezetője és igazgatója. 25 éves gyakorlata van akupunktúrából, a Magyar Akupunktúrás Orvosok Társaságának elnöke 13. éve, és a komplementer medicina szakmai kollégiumi tagozat vezetője. A Magyar Biofizikai Orvosi Társaság elnöke, a MTA köztestületi tagja. A Kínai Népköztársaság által kinevezett Member of Preparatory Committee for TCM tagja. A CAMbrella páneurópai projekt magyar résztvevője, amely szervezet homeopátiás kérdéseket is megvitatót. 27 évig körzeti orvosként is dolgozott, több mint 2600 beteg tartozott hozzá. Jelenleg egyetemi munkája mellett vezeti a Yamamoto Intézetet, amely a pécsi egyetemi tanszék kihelyezett budapesti oktatási és betegellátó helye.

– Olyan fiatalosan ül itt velem szemben, teli energiával, pedig óriási küzdelmeket vívott és vív a mai napig azért, hogy a homeopátiát és más, alternatívának nevezett módszereket a legmagasabb tudományos szinten is elismeresse Magyarországon.

– Az biztos, hogy a tanszékünk létrehozása mérföldkő volt ebben. Egy tanszék létesítése az egyetemi szenátustól függ, melynek az összes professzor a tagja. A szervezés még 2007-ben indult a pécsi egyetemen. Nagyon sok professzor hosszú ideig a létesítés ellen volt; azt mondták, „a tudománytalanságot és a sarlatánságot” nem lehet egy ősi, 1367-ben alapított oktatási intézmény falai közé beengedni. Tehát rendkívül nehéz volt az indulás, és azóta is folyamatosan kell bizonyítanunk ahhoz, hogy mindez megmaradjon, és működhessünk. Végül 2008-ban sikerült elkezdni a munkát. Olyan kollégákat kértünk fel az együttműködéshez, akiknek készségük volt a tudományos munkához, hiszen ez ilyen helyen elvárás. A legnagyobb vívmánynak az számított, hogy elindíthattuk azon ágakból a vizsgaszervezést is, amelyekből nem létezett vizsgáztatás 2000–2009 között.

– Egyáltalán honnan jött az ötlet, hogy egyetemi tanszéket szervezzenek? A homeopátia már a rendszerváltás után kezdett újjáéledni Magyarországon, de miért érezték az ilyen magas szint szükségességét?

– Egy 1997-es népegészségügyi rendelet és egy kormányrendelet szabályozta az úgynevezett nem konvencionális tevékenységek végzését, ez vonatkozott a szelíd gyógymódra is. A mai napig érvényben van, bár számos részében változtatásra, szigorításra szorulna, és a képzés minősége, a vizsgáztatás, az oktatás és az engedélyezés egységet kellene alkotson. Három és fél éve hever az egészségügyi államtitkár asztalán a szakmai kollégiumunk által kompletten kidolgozott tervezet, ám még nincs róla döntés. Rengeteg ellenérdekeltje van, főként a középfokú végzettségű természetgyógyászok, akik a mostani rendszer alapján meglehetősen szabadon dolgozhatnak. 1998-ban a rektori konferencia a Magyar Tudományos Akadémia (MTA) kérésére állást foglalt. Eszerint vannak az úgynevezett tudományosan elfogadható, elfogadott szakmai háttérű, megkérdőjelezhetetlen tevékenységek. Ide tartozik a hagyományos kínai orvoslás és akupunktúra, a manuálterápia, valamint a neurálterápia. A második csoportba az úgynevezett komplex rendszerek kerültek, amelyeknek nemcsak orvos-, hanem társadalomtudományi szociológiai, filozófiai alapjaik is vannak. Ilyen a homeopátia, az ájurvédikus orvoslás, a tibeti medicina, az antropozófus medicina és a böjt-kúrák. A tudományosan abszolút elfogadhatatlan módszerek közé sorolták például a műszeres diagnosztikai vizsgálatokat, a szakmai kollégiumunk azonban javasolta, hogy a biorezonancia-vizsgálat